

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7CoP/33/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4417205050
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Madarászová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2023:4417205050.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lenky Halmešovej a členiek senátu JUDr. Eriky Madarászovej a JUDr. Marty Polyákovej, vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: O. X., nar. XX.X.XXXX, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky, dieťa rodičov: X.. V. X., nar. X.X.XXXX, bytom I. N., S. XXX/X a X.. K. X., nar. X.X.XXXX, bytom T., I. XXXX/X, v konaní zastúpená: JUDr. Vladimír Lamačka, advokát, so sídlom Nové Zámky, Hlavné námestie 70, o návrhu otca na zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností a o zníženie výživného, o návrhu matky na zvýšenie výživného a zákaz styku, za účasti Okresnej prokuratúry Nové Zámky, o odvolaní matky a otca proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č. k. 11P/228/2017- 571 zo dňa 25. februára 2022, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch o úprave styku (I., II., III.) **m e n í** tak, že súd návrh otca na zmenu úpravy styku s maloletým dieťaťom **z a m i e t a**.

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch o vyživovacej povinnosti otca na maloletú O. (IV., V., VI.) **p o t v r d z u j e**.

Súd **u k l a d á** maloletému dieťaťu O. X., nar. XX.X.XXXX a jej rodičom X.. V. X., nar. X.X.XXXX a X.. K. X., nar. X.X.XXXX, povinnosť podrobiť sa odbornému poradenstvu na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v Nitre, referáte poradensko-psychologických služieb, absolvovaním v rozsahu 20 hodín, počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku, za účelom prípravy maloletého dieťaťa na realizáciu styku s otcom. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Návrhom doručeným súdu dňa 13.03.2017 sa otec pôvodne domáhal zverenia maloletého dieťaťa do jeho osobnej starostlivosti, alternatívne žiadal zverenie maloletého dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti alebo alternatívne rozšírenie stretávania sa maloletým dieťaťom na každý utorok a štvrtok od 16:00 hod. do 19:00 hod. a každý nepárny týždeň v sobotu a v nedeľu od 8:00 hod. do 19:00 hod. Následne po dvoch mesiacoch rozšírenie stretávania od piatku od 17:00 hod. do nedeľe do 19:00 hod., každý nepárny týždeň. Na pojednávaní otec uviedol, že netrvá na svojom návrhu v časti zverenia do osobnej starostlivosti otca, zverenia do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov. Súd preto uznesením na pojednávaní dňa 19.1.2018 v tejto časti konania zastavil. Svoj návrh odôvodnil tým, že maloleté dieťa je na neho viac navyknuté, je staršie a sama sa dožaduje, aby mohla u neho cez deň prespať a byť u neho celý deň. Maloletú mal najviac na štyri až päť hodín. Aj vzhľadom na to, že bydlisko otca je vzdialené 40 km od bydliska dieťaťa, javí sa súčasná úprava ako nedostatočná, nakoľko predstavuje len krátke časové úseky trvajúce 4 hodiny a menej, ktoré v podstatnej časti musí otec s maloletou tráviť buď v aute, v nákupných centrách alebo iným náhradným programom.

1.2 Matka doručila tiež súdu návrh dňa 10.4.2017 a navrhla zmeniť pôvodný rozsudok tak, aby sa otec stretával s maloletým dieťaťom každý párny týždeň v stredu od 15:00 hod. do 18:00 hod. a každý nepárny týždeň v sobotu od 9:00 hod. do 13:00 hod. Návrh zdôvodnila tým, že otec dieťaťa sa nedokáže postarať

o stravu maloletej, nevie jej zabezpečiť teplé jedlo, nerešpektuje pravidelný denný režim maloletej. Okrem toho nastala zmena aj u dieťaťa, ktoré začalo od 6.3.2017 navštevovať materskú školu a preto úprava styku je absolútne nevyhovujúca vo vzťahu k dennému režimu dieťaťa. Na pojednávaniach matka uviedla, že trvá na zmene úpravy stretávania a navrhuje úpravu stretávania na jeden deň v stredu od 15:00 hodiny do 19:00 hodiny a každý druhý týždeň na celú sobotu od 10:00 hodiny do 18:00 hodiny.

2. Súd prvej inštancie v poradí prvým rozsudkom č.k. 11P/228/2017-195 zo dňa 17.4.2018 rozhodol tak, že zmenil Rozsudok Okresného súdu Nitra č.k. 24P/253/2015-74 zo dňa 23.2.2016 v spojitosti s Rozsudkom Krajského súdu v Nitre č.k. 9CoP/32/2016-147 zo dňa 18.8.2016 v časti úpravy styku otca s maloletým dieťaťom: O. X., nar. XX.X.XXXX tak, že otec je oprávnený stýkať sa s maloletým dieťaťom každý nepárny týždeň v roku v stredu od 15.00 hodiny do 19.00 hodiny, každý nepárny týždeň v roku v sobotu a v nedeľu od 9.00 hodiny do 18.00 hodiny a každý párný týždeň v roku v utorok a vo štvrtok od 15.00 hodiny do 19.00 hodiny. Otec je oprávnený maloleté dieťa v určený čas prevziať v mieste bydliska matky pri stretnutiach počas víkendu, pri stretnutiach počas týždňa v materskej škole a po ukončení stretnutia v určenom čase je povinný maloleté dieťa matke v mieste jej bydliska odovzdať. Matka je povinná maloleté dieťa na toto stretnutie pripraviť a v určený čas ho otcovi odovzdať.

3. Proti tomuto rozsudku podali odvolanie otec aj matka maloletého dieťaťa. Krajský súd v Nitre Uznesením č.k. 7CoP/39/2018-345 zo dňa 31.12.2018 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd uviedol, že súd prvej inštancie musí zistiť aktuálny stav v trestnom konaní, v ktorom bol otec maloletej obvinený z prečinu únosu a vysporiadať sa s uznesením, ktorým bol otcovi maloletej uložený zákaz priblížiť sa k maloletej. Vzhľadom na nepravidelne sa realizujúci styk otca s maloletou v poslednom období súd v ďalšom konaní opätovne vykoná dokazovanie šetrením pomerov na strane maloletého dieťaťa a matky.

4.1 Súd prvej inštancie výrokom I. napadnutého rozsudku (v poradí druhý) zmenil rozsudok Okresného súdu Nitra č.k. 24P/253/2015-74 zo dňa 23.2.2016 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu Nitra č.k. 9CoP/32/2016-147 zo dňa 18.8.2016, v časti úpravy styku otca s maloletým dieťaťom: O. X., nar. XX.X.XXXX tak, že otec je oprávnený stýkať sa s maloletým dieťaťom každý týždeň v roku, vo štvrtok, v čase od 16.00 hod. do 18.00 hod., a každý nepárny týždeň v roku, v sobotu, v čase od 9.00 hod. do 18.00 hod. a v nedeľu v čase od 9.00 hod. do 18.00 hod. Otec je oprávnený maloleté dieťa v určený čas prevziať v mieste bydliska matky a po ukončení styku v určenom čase je povinný maloleté dieťa matke v mieste jej bydliska odovzdať (výrok II.). Matka je povinná maloleté dieťa na tento styk pripraviť a v určený čas ho otcovi odovzdať (III.). Ďalším výrokom IV. zmenil rozsudok Okresného súdu Nitra č.k. 24P/253/2015-74 zo dňa 23.2.2016 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu Nitra č.k. 9CoP/32/2016-147 zo dňa 18.8.2016, v časti o výživnom na maloleté dieťa: O. tak, že vyživovacia povinnosť otca sa zvyšuje zo sumy 150,- eur mesačne na sumu 200,- eur mesačne, od 1.9.2021. Výrokom V. určil ročné výživné na maloleté dieťa: O. X., nar. XX.X.XXXX za obdobie od 1.9.2021 do 28.2.2022, vo výške 300,- eur, ktoré je otec povinný platiť v splátkach po 50,- eur mesačne spolu s bežným výživným až do vyrovnania, pod stratou výhody splátok, od vykonateľnosti rozsudku. Ďalším výrokom VI. súd návrh otca na zníženie výživného zamietol. Súd konanie v časti zákazu styku otca s maloletým dieťaťom zastavil (VII.) Zároveň uložil maloletému dieťaťu: O. X., nar. XX.X.XXXX a jej rodičom: X. V. X., nar. X.X.XXXX a X. K. X., nar. X.X.XXXX, povinnosť podrobiť sa sociálnemu, alebo inému odbornému poradenstvu v Centre pre deti a rodiny Nitra, Dlhá 179, Nitra, na dobu 12 mesiacov, od 1.3.2022, za účelom psychologického poradenstva pre rodičov a maloleté dieťa, z dôvodu absentujúceho styku otca s maloletým dieťaťom a za účelom zlepšenia schopnosti rodičov navzájom komunikovať (výrok VIII.). Výrokom IX. zaviazal matku umožniť otcovi maloletého dieťaťa telefonický kontakt s maloletým dieťaťom, každý týždeň v roku, v pondelok, v čase od 18.00 hod. do 19.00 hod. Zároveň výrokom X. rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

4.2 Svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na ustanovenie § 62 ods. 1, ods. 2, ods. 4, ods. 5, § 65 ods. 1, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1, § 77 ods. 1, § 78 ods. 1 a ods. 3 Zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej ako „Zákon o rodine“). Poukázal na to, že otec v ďalšom konaní žiadal zníženie vyživovacej povinnosti na sumu 50,- eur mesačne. Odôvodnil to tým, že jeho mesačný príjem klesol zo sumy 1000 eur na približne 516,- eur, ktorý predstavuje výsluhový dôchodok. K styku s maloletou dcérou uviedol, že sa s dcérou chce stretávať každý týždeň v poobedňajších hodinách dvakrát a okrem toho každý druhý týždeň od piatku do nedele. V súčasnej dobe neprebíha žiaden styk a dcéru naposledy videl pred tromi rokmi, nemá s ňou ani žiadny telefonický ani iný kontakt. Matka zase v konaní dňa 24.8.2020 žiadala zákaz styku otca s maloletou. Dňa 30.3.2021 matka podala návrh na zvýšenie výživného zo sumy 150 eur na

sumu 280 eur. Svoj návrh odôvodnila tým, že otec maloletej si svoju vyživovaciu povinnosť plnil, ale od roku 2018 si ju neplní. Od poslednej úpravy výživného sa zmenili pomery na strane maloletého dieťaťa. Následne svoj návrh na zákaz styku matka zobrala späť.

4.3 Zo zisteného skutkového stavu v ďalšom konaní vyplynulo, že rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky č.k. 1T/3/2019-291 zo dňa 15.10.2019 v spojitosti s Uznesením Krajského súdu v Nitre č.k. 1To/4/2020-381 zo dňa 10.3.2020 bol otec maloletej bol uznaný vinným z prečinu únosu podľa § 210 odsek 1 Trestného zákona, za čo bol odsúdený k trestu odňatia slobody v trvaní šesť mesiacov, výkon trestu mu bol podmienenčne odložený a bola určená skúšobná doba v trvaní osemnásť mesiacov. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 10.3.2020. Zo správ z poradensko-psychologického procesu z Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky zo dňa 23.8.2021 a 19.10.2021 súd prvej inštancie zistil, že konzultácie s maloletou O. boli zamerané na vytvorenie bezpečného prostredia na spoluprácu a taktiež na poradenský vzťah. Počas konzultácií bola prítomná aj matka, pretože maloletá si to vynucovala. Maloletá počas konzultácií spolupracovala selektívne, taktiež selektívne odpovedala s dlhšími latenciami, ktoré vyplňala regresným správaním. Svojho otca spontánne spomenula, len v negatívnych súvislostiach. Maloletá odmietala konzultácie bez prítomnosti matky, absentovala tiež motivácia matky k vedeniu individuálnej konzultácie s jej dcérou. Až pri poslednej konzultácii sa im podarilo maloletú motivovať k individuálnej konzultácii. V rámci individuálnej konzultácie bola maloletá spontánna, zorientovaná. Na základe projektívnych techník má vybudovaný pozitívny vzťah s matkou, otca uvádzala len na dopytovanie. Stretnutie s otcom odmietala. Maloletá odpovedala na dopytovanie sa ohľadne otca zvýšenou tenziou a opäť reagovala regresným spôsobom - gestikulácie, zvuky, repetitívne výroky. Z ďalších konzultácií s maloletou vyplynulo, že maloletá vyjadrovala hnev a rozhorčenie z toho, že chce na otca zabudnúť a stále jej ho niekto pripomína. Nechcela sa s otcom stretnúť. Maloletá opakovane vyjadrovala požiadavku, aby sa už nemusela rozprávať o otcovi. Maloletá napokon súhlasila so stretnutím s otcom. Po príchode otca s ním maloletá spočiatku odmietla komunikovať a neprijala ani ponúknutý darček, ktorým bola kytica kvetov. Otec sa snažil s dcérou nadviazať rozhovor. Maloletá ho spočiatku odmietala, verbalizovala k nemu negatívne emócie. Následne ho vyzvala ku kartovej hre, v rámci ktorej chcela ukázať svoje schopnosti a poraziť otca. Maloletá sa javila byť spontánna, napriek zvýšenej tenzii vyjadrovala svoj postoj a názory, ktoré spočívali v hneve mierenom proti otcovi, ktoré niesli negatívne prvky z minulosti. Počas hry sa maloletá so svojimi potrebami obracala na matku, ktorá bola v tejto situácii pozorovateľom. Po ukončení hry maloletá prijala darčeky od otca. Zrealizovanú konzultáciu otec vnímal pozitívne, vyjadril záujem o ďalšiu spoluprácu. Matka pozitívne hodnotila otcove správanie a ocenila správanie maloletej. Zo záverov správy vyplynulo, že priebeh stretávaní sa otca s dieťaťom by mohol byť ovplyvnený práve nespracovanými minulými negatívnymi zážitkami a spochybňovaním rodičovských kompetencií rodičmi navzájom.

4.4 Súd prvej inštancie ďalej z potvrdení o príjme otca zistil, že otec poberá výsluhový dôchodok od 1.2.2018 od Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia vo výške 482,74 eura mesačne a v súčasnej dobe vo výške 520,- eur mesačne. Z potvrdení o príjme matky mal súd preukázané, že matka je zamestnaná v riadnom pracovnom pomere v spoločnosti S. Q. W. I. s.r.o. Nitra od 1.11.2018, jej priemerný mesačný čistý príjem je 1.593,26 eura. Okrem toho matka poberá rodinné prídavky na jedno dieťa v súčasnej dobe vo výške 25,88 eura mesačne. Maloletá je od 1.9.2021 žiačkou druhého ročníka ZŠ.

4.5 Z vykonaného dokazovania a doplneného dokazovania mal súd prvej inštancie preukázané, že v priebehu konania prišlo k zmene pomerov na strane oboch rodičov a tiež na strane maloletého dieťaťa. Vzťahy medzi rodičmi zostali naďalej problematické a konfliktné, zhoršil sa aj vzťah medzi maloletou a otcom. Maloletá otca odmieta, nechce sa s ním stretnúť, čo je dôsledok správania sa oboch rodičov. Súd zmenil úpravu styku otca s maloletým dieťaťom, pretože je dôležité, aby sa vzťahy medzi otcom a maloletou obnovili a zlepšili. Upravil styk otca s maloletým dieťaťom na každý štvrtok v týždni, pretože maloletá má v pondelok, stredu a piatok gymnastiku, na dve hodiny po škole. Okrem toho súd upravil styk otca s dieťaťom na každý druhý víkend v sobotu aj v nedeľu na celý deň. Vzhľadom na vek dieťaťa je vhodné, aby sa s otcom stretávalo na celý deň, čo by maloletá mala zvládnuť. V tomto smere súd dodal, že neupravil styk otca s maloletou aj na prespatie u otca, pretože kontakt otca s dieťaťom bol prerušený na dlhšie obdobie, otec s dcérou si musia k sebe nájsť cestu a ak sa toto podarí, je možné tento styk postupne aj rozširovať. V súčasnej dobe by nebolo v záujme dieťaťa, aby u otca prespávalo.

4.6 Za účelom pomoci rozvíjať tieto citové väzby, vzhľadom na celkové narušené vzťahy v rodine, súd uložil rodičom a maloletému dieťaťu výchovné opatrenie a to povinnosť podrobiť sa sociálnemu alebo inému odbornému poradenstvu v Centre pre deti a rodiny Nitra po dobu dvanásť mesiacov. Toto odborné poradenstvo by malo rodičom a maloletému dieťaťu pomôcť pri zlepšení komunikácie rodičov, pomôcť odstrániť rozpory, ktoré bránia tomu, aby sa styk otca s maloletým dieťaťom riadne realizoval.

Za účelom rozvíjania kontaktov medzi otcom a maloletou, v záujme zlepšenia komunikácie, súd uložil matke povinnosť umožniť otcovi telefonický kontakt s maloletým dieťaťom na jeden deň v týždni, počas jednej hodiny. Považoval za potrebné, aby si maloletá uvedomila, že otec má záujem o ňu, chce sa s ňou rozprávať a tiež sa s ňou stretávať. Je povinnosťou matky, aby maloletú dostatočne pripravila a motivovala, aby sa s otcom rozprávala a aj stretávala. V časti zákazu styku otca s maloletým dieťaťom súd konanie zastavil, pretože matka svoj návrh v tejto časti zobrala späť.

4.7 Následne súd prvej inštancie posudzoval návrh matky na zvýšenie výživného na sumu 280,- eur mesačne od podania návrhu, teda 30.3.2021. Otec naopak žiadal zníženie výživného na sumu 50,- eur mesačne. O návrhoch rodičov na úpravu výšky výživného súd prvej inštancie rozhodol tak, že výživné na maloleté dieťa zvýšil zo sumy 150,- eur mesačne na sumu 200,- eur mesačne od 1.9.2021. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že od posledného rozhodovania o výživnom, ktoré bolo v roku 2016 sa odôvodnené potreby maloletého dieťaťa nepochybne zvýšili. Maloletá začala navštevovať školskú dochádzku, v súčasnej dobe je v druhom ročníku základnej školy. Poukázal na to, že sa zvýšili aj výdavky na maloleté dieťa v súvislosti s fyzickým rastom na oblečenie, stravu, hygienické potreby, školské potreby a pomôcky. Maloletá sa stravuje v škole, strava stojí 32,- eur mesačne, chodí do družiny, čo je 15,- eur mesačne. Podľa vyjadrenia matky sú výdavky na školské pomôcky 30,- až 50,- eur mesačne, výdavky na oblečenie 40,- eur mesačne, obuv 30,- eur mesačne, strava mesačne 100,- eur, hygienické potreby 20,- eur mesačne, lieky a vitamíny 20,- eur mesačne. Maloletá chodí na atletický krúžok, kde sa platí členské 25,- eur mesačne, okrem toho sú výdavky na športové oblečenie a obuv. Pokiaľ ide o pomery na strane matky, matka je zamestnaná, jej priemerný mesačný čistý príjem je 1.593,- eur, poberá rodinné prídavky na jedno dieťa vo výške 25,88 eura mesačne. Pokiaľ ide o pomery na strane otca, otec v súčasnej dobe poberá výsluhový dôchodok vo výške 520,- eur mesačne, iný príjem nemá. Obaja rodičia súd bez ďalších vyživovacích povinností. Súd prvej inštancie argumentoval, že rozhodol o zvýšení výživného i napriek tomu, že otec má v súčasnej dobe nižší príjem ako mal pri rozhodovaní o výživnom v roku 2016, pretože v súčasnej dobe otec poberá iba výsluhový dôchodok. Pri určovaní výšky výživného súd na strane otca zohľadnil nielen jeho schopnosti, t.j. faktické príjmy, ktoré dosahuje v čase súdneho konania, ale aj jeho možnosti, čiže jeho potenciálne príjmy, to čo môže objektívne zarobiť s ohľadom na svoj vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, odbornosť, nadania, vedomosti, zručnosti, pracovné skúsenosti, situáciu na trhu práce a podobne. Otec má vysokoškolské vzdelanie, je teda v jeho možnostiach a schopnostiach nájsť si adekvátnu prácu svojmu vzdelaniu a takto si svoje finančné pomery zlepšiť. Príjem matky sa od posledného rozhodovania o výživnom zvýšil, matka však okrem pravidelného financovania potrieb maloletého dieťaťa sa o maloletú aj osobne stará. Výdavky, ktoré uviedla matka, súd považoval za veku primerané. Ďalej súd poukázal na skutočnosť, že matka žiadala zvýšenie výživného od podania návrhu, teda 30.3.2021, súd však zvýšil výživné od 1.9.2021, kedy začína nový školský rok a v tej súvislosti sú zvýšené výdavky a potreby maloletého dieťaťa. Zvýšením výživného od 1.9.2021 vznikol otcovi nedoplatok na výživnom za obdobie od 1.9.2021 do 28.2.2022 vo výške 300,- eur (6 mesiacov x 50,- eur). Uvedený nedoplatok súd povolil otcovi splácať po 50,- eur mesačne v súlade s ustanovením § 232 Civilného sporového poriadku, pretože príjem otca ani jeho majetkové pomery, podľa názoru súdu, neumožňujú otcovi zročné výživné zaplatiť naraz. O trovách konania rozhodol v zmysle § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

5.1 Uvedené rozhodnutie napadla vo výrokoch I. až V. v zákonnej lehote odvolaním matka maloletého dieťaťa, v ktorom navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v napadnutých výrokoch zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Uviedla, že sa snaží pozitívne a konštruktívne vplývať na dcéru, aby prijala myšlienku na stretávanie sa s otcom teda aj samotný fakt, že k takémuto stretnutiu dôjde v dohodnom čase. Maloletá však na základe prežitých udalostí stretávanie odmieta, na aktivitu matky v tomto smere reaguje vysoko podráždena a odmietavo. Matka poukázala na rozhodnutie súdu vo výroku VIII., ktorého naplnenie by mohlo viesť k obnoveniu dôvery dcéry v otca, ako aj zvýšeniu pozitívneho vnímania dcéry na prítomnosť otca v jej blízkosti. Jedná sa však o zdĺhavý proces, aj v samotnom výroku VIII. je stanovený časový horizont jeho uplatňovania v rozsahu dvanástich mesiacov. V tomto kontexte matka maloletej namieta výrok I. napadnutého rozsudku, ktorý nielenže rozširuje doteraz upravený rozsah styku otca s dieťaťom, ktorý vôbec nebol naplnený z vyššie uvedených dôvodov, ako aj z dôvodov, ktoré sú zrejmé z obsahu súdneho spisu, ale rozšírenú úpravu styku otca s dieťaťom stavia na roveň vykonateľnosti s obsahom výroku VIII. Nesprávnosť výroku I. matka maloletej akcentuje jednak v úprave rozšíreného styku, na ktorý na základe vykonaného dokazovania nebol právny základ, ako aj o tom, že jeho uplatniteľnosť v praxi je možná až po plnom a pozitívnom naplnení výroku VIII. napadnutého rozsudku.

5.2 Pokiaľ ide o napadnutý výrok IV. o zvýšení výživného na maloletú na sumu 200 eur, matka namietala, že sa jedná o neprimerane nízke zvýšenie výživného, pretože od poslednej úpravy uplynul značný časový úsek, počas ktorého sa zvýšili náklady matky na starostlivosť o maloletú. Zdôraznila, že na strane otca sa jedná o osobu, ktorá je zdravotne natoľko spôsobilá, že žiadne subjektívne možnosti mu nebránia zabezpečiť si príjem z podnikania alebo zo závislej činnosti vo výške, ktorá by mu umožnila platiť výživné vo vyššej sume ako aj 200 eur mesačne. V tomto kontexte považovala matka za nesprávny aj výrok V., pretože na strane otca sa nejedná o osobu v hmotnej núdzi alebo iné okolnosti hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali povolenie splácania zročného výživného splátkach.

6.1 Otec maloletého dieťaťa tiež napadol rozsudok vo výrokoch I., IV., V., VI. odvolaním. Namietal výrok I. rozsudku týkajúci sa úpravy styku a navrhol, aby bol styk otca s maloletým dieťaťom realizovaný každý týždeň vo štvrtok od 16. do 18. hod. a každý nepárny týždeň v roku od soboty od 9 hodiny do nedele do 18 hodiny, teda aj prespaním maloletého dieťaťa u otca. Dôvodil, že v júli 2022 bude mať maloletá 8 rokov a ak je schopná byť so svojim otcom 9 hodín 2 dni po sebe, je schopná u neho aj prespať. Dodal, že je v záujme dieťaťa, aby nebola zbytočne stresovaná nadmerným cestovaním a ďalšou okolnosťou je to čo, že dôjde k neefektívnemu využitiu jeho finančných prostriedkov, ktorých má relatívne málo na to, aby platil aj zvýšené výživné.

6.2 Vo vzťahu k výroku IV., ktorým súd zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na sumu 200 eur mesačne uviedol, že súd sa nezaoberal reálnymi príjmami v aktuálnom čase, dokonca prijal rozhodnutie so spätným účinkom za obdobie minulosti. Súd vôbec nebral ohľad na jeho vlastné životné potreby, na pravidelné cestovanie na súdne pojednávania, ako aj trestné pojednávania, ktoré voči nemu iniciovala matka maloletého dieťaťa a ktoré majú priamu príčinnú súvislosť s jeho odchodom zo zamestnania a výrazným poklesom jeho aktuálneho príjmu a aj výšky výsluhového dôchodku, ktorý by už dnes mohol byť dvojnásobný v prípade, že by mohol zotrvať v zamestnaní OS SR. Jeho jediným dôvodom na odchod z OS SR bolo vedenie trestného stíhania zo strany matky K. X. na základe lživých tvrdení. Ďalej dôvodil, že ak by sa zamestnal v nejakom civilnom zamestnaní alebo bude živnostníkom, môže mu po odpracovaní potrebného počtu rokov vzniknúť nárok na dôchodok zo Sociálnej poisťovne, ale ten by bol krátený o polovicu, nakoľko je už poberateľom výsluhového dôchodku. Túto skutočnosť považuje za diskriminačnú, a preto nie je ochotný riadiť sa týmito nespravodlivými zákonmi a nemieni podporovať SR. Dodal, že nie je ochotný vykonávať povolanie ktoré nezohľadňuje jeho kvalifikáciu, alebo povolanie, ktoré nie je patrične ohodnotenú. Vzhľadom na problémy týkajúce sa nemožnosti stretávať sa s vlastnou dcérou takmer 7 rokov, táto skutočnosť mala vplyv aj na jeho zdravotný stav, keďže je neustále pod obrovským psychickým tlakom. K výroku V. týkajúceho sa zročného výživného poukázal na to, že nemá prostriedky ani na platenie bežného výživného a už vôbec nie na to, aby platil ešte za spätné obdobie.

6.3 K výroku VI., ktorým bol zamietnutý jeho návrh na zníženie výživného uviedol, že navrhuje zníženie výživného na sumu 100 eur mesačne od 01.01.2022. Dôvodil, že po odpočítaní doterajšieho výživného vo výške 150 eur mu na jeho životné náklady ostáva 370 eur mesačne. Ak sa má v zmysle výroku VIII. tohto rozsudku pravidelne zúčastňovať psychologického poradenstva, musí na to vynakladať prostriedky na cestovné. Miesto jeho pobytu jeho z Nitry vzdialené 400 kilometrov. V závere svojho odvolania poukázal na to, že súd nedokázal obnoviť stretávanie sa otca a dcéry počas celého konania, ale dokáže otca trestať za únos, ktorý jej únosom len na základe možnosti takto interpretovať podľa Trestného zákona a neberie ohľad na iné okolnosti. Súd pritom dokáže zvýšiť výživné otcovi aj spätne, a to aj nad rámec jeho skutočných príjmov. Poukázal tiež na to, že po poslednom pojednávaní, na ktorom bolo rozhodnuté, že otec má právo každý pondelok telefonovať s dieťaťom, sa za necelé dva mesiace podaril jeden telefonát.

7. Matka k odvolaniu otca vo svojom vyjadrení uviedla, že nesúhlasí s dôvodmi odvolania otca a s jeho argumentáciou. Absurdnou skutočnosťou zostáva, že otec sa navrhuje úpravu styku s dcérou aj s prespaním, čo je spojené so zvýšenými výdavkami na jeho strane, ale so zvýšením výživného nesúhlasí s tvrdením, že nemá dostatok peňažných prostriedkov na určené výživné. Otec odmieta vecne konštruktívnym spôsobom pristúpiť k výkonu nielen svojich rodičovských práv, ale aj k výkonu rodičovských povinností a namieta všetko, čo by mohlo prispieť k vyhoveniu návrhu matky.

8. K odvolaniu matky a otca sa vyjadril kolízny opatrovník, ktorý uviedol, že sa pridrižiava svojho vyjadrenia v rámci súdneho konania. Zastal názor, že prvoinštančný súd vykonal potrebné dokazovanie

pre zistenie rozhodujúcich skutočností a preto navrhol, aby rozsudok súdu prvej inštancie odvolací súd v plnom rozsahu potvrdil.

9. Prokurátorka Okresnej prokuratúry Nové Zámky k odvolaniu oboch rodičov uviedla, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za odôvodnené a vecne správne. Vo vzťahu k odvolaniu otca, ktorý navrhoval styk upraviť tak, aby maloletá u neho mohla prespať uviedla, že tento návrh otca nepovažuje za zodpovedajúci záujmom maloletej, v prípade, keď si následky absencie stretávania s otcom vyžadujú psychologické poradenstvo v podobe povinnosti uloženej zo strany súdu. K namietanému zvýšeniu vyživovacej povinnosti zastala názor, že pre rozhodnutie o určení výšky vyživovacej povinnosti súd prvej inštancie vykonal potrebné dokazovanie a túto určil vo výške zodpovedajúcej aktuálnym potrebám maloletej so zohľadnením možností otca. K odvolaniu matky uviedla, že rozsah a spôsob úpravy styku otca s maloletou zohľadňuje všetky okolnosti danej veci tak, aby bol zabezpečený najlepší záujem maloletej, ktorý zahŕňa aj právo mať kontakt a byť vychovávaná oboma rodičmi. K namietanej výške určenej vyživovacej povinnosti otca poukázala na to, že túto považuje matka za neprimerane nízku avšak okrem všeobecného konštatovania súvisiaceho s vekom maloletej, neuvádza žiadnu konkrétnu skutočnosť, ktorá by odôvodňovala záver o nesprávnom určení súdom. Navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil.

10. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 zák.č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) prejednal vec na nariadenom odvolacom pojednávaní v zmysle ust. § 385 CSP a po prejedaní veci, na ktorom odvolací súd zopakoval dokazovanie dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné vo výrokoch I., II., III. týkajúcich sa úpravy styku podľa § 388 CSP zmeniť a návrh otca zamietnuť a vo výrokoch IV., V., VI. týkajúcich sa vyživovacej povinnosti otca na maloleté dieťa potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP.

11. Odvolací súd na odvolacom pojednávaní zopakoval dokazovanie oboznámením listín, ktoré boli obsahom spisu, doplnením dokazovania o správy z poradensko - psychologického procesu Centra pre deti a rodiny Nitra, ako aj vypočutím otca a matky maloletej.

12.1 Odvolací súd zabezpečil správu z poradensko - psychologického procesu Centra pre deti a rodiny Nitra zo dňa 16.12.2022, z ktorej vyplynulo že do tohto dátumu sa uskutočnili 2 individuálne stretnutia s otcom a 2 telefonické rozhovory, 4 individuálne stretnutia s matkou, 8 spoločných stretnutí rodičov a 6 stretnutí s maloletým dieťaťom za prítomnosti matky. V správe sa uvádza, že obaja rodičia prišli do poradenského procesu vzájomne veľmi nahnevani čo sa neskôr vystupňovalo pri spoločných stretnutiach. Ich vzájomná nevráživosť a pohnuté vzťahy priebehu stretnutí nedovolili, aby komunikácia začala fungovať. Následne sa psychologička centra s rodičmi dohodla, že by mala byť do celého procesu zapojená aj maloletá Adela. Na prvom stretnutí s maloletým dieťaťom psychologička komunikovala o otcovi, pričom maloletá sa dosť negatívne vyjadrovala o osobe otca. Na ďalšie stretnutia už maloletá odmietala prísť a nepodarilo sa maloletú namotivovať ani psychologičkou, ani matkou, aby vôbec vošla do ambulancie centra. Počas ďalších stretnutí sa maloletá neustále negatívne a hanlivo vyjadrovala o osobe svojho otca. Vo zvýšenej miere ho nazývala klamárom, ktorý by mal byť vo väzení, respektíve za všetky klamstvá by sa mal zabiť atď. Na otázky kde všetky tieto výrazy počula alebo ako na to prišla maloletá odpovedala, že niekedy počula dedka rozprávať alebo sa rozprávali o týchto veciach pri nej. Na poslednom stretnutí sa psychologička s maloletou bavila o možnostiach, akoby otec mohol dokázať, že ju má rád a mohlo by prísť k stretnutiu. Maloletá odpovedala, že otec stál len klame, aj v tom, že ju má rád. V závere správy sa konštatovalo, že komunikácia medzi rodičmi sa nezlepšila. Obaja rodičia ostro negatívne vystupujú proti sebe navzájom a ani jeden nechcel ustúpiť. Čo sa týka práce s maloletým dieťaťom vnímajú, že je veľmi náročné pozitívne motivovať maloleté dieťa k opačnému nahliadaniu na osobu otca vzhľadom na to, že jej negatívny postoj z pohľadu matky akceptovaný. Do súčasnosti stretnutie otca s maloletou dcérou neprebehlo z dôvodu, že na maloletú O. treba ísť pomalšie a taktiež telefonické rozhovory medzi otcom a ňou sú veľmi negatívne a plné nadávok, ktoré maloleté dieťa smeruje na otca.

12.2. V záverečnej správe z poradensko - psychologického procesu Centra pre deti a rodiny Nitra zo dňa 28.2.2023 je uvedené: Matka prejavila snahu pozitívne motivovanie maloletej ku stretnutiu s otcom. Ako prekážku pri procese nadväzovania vzťahov s otcom vnímame fakt, že s maloletým dieťaťom je náročnejšie nadviazať vzťah respektíve po nadviazaní ho udržať na dostatočne dobrej úrovni. Ako ďalšie negatívne vplyvy pri snahe napraviť vzťah otca a dcéry vnímame fakt, že otec matky (starý

otec maloletej) sa neustále negatívne vyjadruje o osobe otca v prítomnosti maloletej, čo výrazným spôsobom neguje akúkoľvek snahu psychologicky alebo matky o zmenu postoja maloletej voči otcovi. Do dnešného dňa sa nepodarilo poradensko-psychologickými intervenciami ani matkiným vplyvom zmeniť postoj maloletej O. voči otcovi, ani prípadnému stretnutiu s ním. Negatívne postoje a názory voči otcovi vnímame ako hlboko zakorenené a utvrdzované činnosťou jej starého otca, ktorý má negatívne zážitky s otcom maloletej O..

13. Podľa § 387 odsek 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

14. Podľa § 387 odsek 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, príp. doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

15. Podľa § 388 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

16. Pokiaľ ide o o napadnuté výroky IV., V., VI., o vyživovacej povinnosti otca na maloletú O., odvolací súd dospel k tomu záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je správny a dostatočne odôvodnený, nepovažuje vo svojom rozhodnutí za nutné v súlade s ustanovením § 387 CSP opakovať tie isté dôvody, ktoré sú obsiahnuté v prvoinštančnom rozhodnutí, vrátane citácie právnych predpisov vzťahujúcich sa na tento prípad. Súd prvej inštancie sa dostatočne zaoberal opodstatnenosťou návrhu z hľadiska príslušných ustanovení Zákona o rodine a zistený skutkový stav správne posúdil po právnej stránke. Podstatnou skutočnosťou pre zmenu doterajšieho rozhodnutia o výživnom bolo zistenie takej zmeny pomerov na strane účastníkov, ktorá zmena by odôvodňovala zvýšenie výživného ako žiadala matka maloletého dieťaťa.

17. Predpokladom na zmenu právoplatného rozhodnutia o výživnom je zmena pomerov podstatného charakteru, v dôsledku ktorej je potrebné zmeniť aj výšku výživného. Súd prvej inštancie správne vychádzal zo zásady, že stanovenie vyživovacej povinnosti povinného rodiča voči maloletému dieťaťu nie je nemenné, a že v tomto prípade sú dané podmienky na zmenu rozhodnutia o výživnom. Súd prvej inštancie správne postupoval, keď zisťoval okolnosti dôležité pre určenie pôvodnej vyživovacej povinnosti a posudzoval, či sa tieto okolnosti podstatne a výrazným spôsobom zmenili, či podstatne a výrazným spôsobom zasahujú do pomerov účastníkov a či ide o zmenu, ktorá je spôsobilá privodiť potrebu novej úpravy vyživovacej povinnosti. Medzi najčastejšie dôvody zmeny pomerov možno zaradiť uplynutie dlhšieho obdobia od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti, zmenu zárobkových možností a schopností povinného rodiča, prípadne i rodiča, ktorému je dieťa zverené do výchovy, pribudnutie či ukončenie vyživovacej povinnosti, ktorá bola zohľadňovaná v čase posledného rozhodnutia, u detí nastúpenie do materskej školy, prípadne začiatok povinnej školskej dochádzky. Pri rozhodovaní o zmene výživného sa v nadväznosti na zmenu pomerov na strane niektorého z účastníkov konania posudzujú odôvodnené potreby oprávnených ako aj možnosti, schopnosti a majetkové pomery oboch rodičov povinných poskytovať výživu svojim deťom s tým, že výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

18. Súd prvej inštancie správne konštatoval zmenu na strane maloletého dieťaťa, keďže v čase určenia vyživovacej povinnosti zo strany otca na maloletú vo výške 150 eur rozsudkom Okresného súdu Nitra č.k. 24P/253/2015-74 zo dňa 23.2.2016, maloletá nemala ani 2 roky, pričom k zvýšeniu vyživovacej povinnosti na sumu 200 eur došlo od 1.9.2021, kedy maloletá nastúpila do 2. ročníka ZŠ. Z uvedeného je zrejmé, že od posledného určenia výživného uplynulo 5 rokov, čo nesporne zakladá zmenu pomerov na strane maloletého dieťaťa vo zvýšení výdavkov z dôvodu jeho potrieb. Správne súd prvej inštancie konštatoval aj zmenu na strane rodičov, vo zvýšení príjmu na strane matky a naopak znížení príjmu na strane otca. Otec dieťaťa sa v prvoinštančnom i odvolacom konaní bránil tým, že jeho jediným príjmom je výsluhový dôchodok vo výške 520 eur mesačne (od 1.7.2022 v sume 534,61 eura) a okrem neho nemá žiaden iný príjem. Dôvody, ktoré v tomto smere uvádzal otec v odvolaní, ako i na pojednávaní považoval odvolací súd za neopodstatnené. Skutočnosť, že otec viní z nedostatočnej výšky jeho príjmu matku dieťaťa, ktorá mala spôsobiť, že musel odísť zo svojho zamestnania v Ozbrojených

silách SR , resp. štátne orgány, je vo vzťahu k plneniu jeho vyživovacej povinnosti irelevantná. Súd pri určovaní vyživovacej povinnosti musí prihliadať nielen na jeho aktuálny príjem, ale ak je tento nedôvodne nízky, aj na jeho schopnosti a možnosti, teda, aký príjem by mohol dosahovať v prípade riadneho uplatnenia na trhu práce. Odvolací súd v tejto súvislosti uvádza, že otec dieťaťa má 41 rokov a výsluhový dôchodok nemá charakter starobného dôchodku, pretože účelom výsluhového dôchodku je zmierniť znevýhodnenie poberateľa tohto dôchodku na pracovnom trhu po odpracovaní určitého počtu rokov v ozbrojených silách, pričom sa predpokladá, že osoba vo veku 41 rokov bude ešte pracovne činná. V tomto smere odvolací súd odkazuje na odôvodnenie súdu prvej inštancie v bode 37., ktorý rovnako poukázal na možnosti otca riadne pracovať aj vzhľadom na to, že otec má vysokoškolské vzdelanie (je inžinierom elektrotechniky), je zdravý a nič mu nebráni pracovať a tak si riadne plniť svoju vyživovaciu povinnosť. S poukazom na tieto dôvody je zrejmé, že návrh otca na zníženie jeho vyživovacej povinnosti nebol dôvodný. Zároveň súd prvej inštancie správne rozhodol aj o zročnom výživnom, keď ho priznal odo dňa nástupu maloletej do 2. ročníka ZŠ a vypočítal ho ako rozdiel priznaného výživného a naposledy určeného výživného.

19. Vzhľadom k uvedenému odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch o vyživovacej povinnosti otca na maloletú Adelu (IV., V., VI.) potvrdil ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP.

20. Pokiaľ ide o napadnuté výroky súdu prvej inštancie týkajúce sa návrhu otca dieťaťa na zmenu úpravy styku (jeho rozšírenie), kde súd prvej inštancie rozšíril styk otca s maloletým dieťaťom oproti pôvodnej úprave styku, odvolací súd sa s rozhodnutím nestotožnil. Súd prvej inštancie súčasne uložil účastníkom konania výchovné opatrenie - povinnosť podrobiť sa sociálnemu, alebo inému odbornému poradenstvu v Centre pre deti a rodiny Nitra, Dlhá 179, Nitra, na dobu 12 mesiacov, od 1.3.2022, za účelom psychologického poradenstva pre rodičov a maloleté dieťa, z dôvodu absentujúceho styku otca s maloletým dieťaťom a za účelom zlepšenia schopnosti rodičov navzájom komunikovať (výrok VIII.). V tomto smere odvolací súd považoval odvolanie matky za dôvodné. V konaní bolo nepochybne zistené, že maloleté dieťa striktne odmieta styk s otcom a v čase rozhodovania súdu prvej inštancie sa dieťa nestretávalo s otcom po dobu cca 4 rokov. Samotný súd prvej inštancie poukázal na správy z poradensko-psychologického procesu z Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky zo dňa 23.8.2021 a 19.10.2021, z ktorých vyplynulo, že maloletá stretnutie s otcom odmietala. Maloletá vyjadrovala hnev a rozhorčenie z toho, že chce na otca zabudnúť a stále jej ho niekto pripomína. Nechcela sa s otcom stretnúť. Maloletá napokon súhlasila so stretnutím s otcom. Po príchode otca s ním maloletá spočiatku odmietla komunikovať a neprijala ani ponúknutý darček, ktorým bola kytica kvetov. Otec sa snažil s dcérou nadviazať rozhovor. Maloletá ho spočiatku odmietala, verbalizovala k nemu negatívne emócie. Následne ho vyzvala ku kartovej hre, v rámci ktorej chcela ukázať svoje schopnosti a poraziť otca. Maloletá sa javila byť spontánna, napriek zvýšenej tenzii vyjadrovala svoj postoj a názory, ktoré spočívali v hneve mierenom proti otcovi, ktoré niesli negatívne prvky z minulosti. Po ukončení hry maloletá prijala darčeky od otca. Zo záverov správy vyplynulo, že priebeh stretávaní sa otca s dieťaťom by mohol byť ovplyvnený práve nespracovanými minulými negatívnymi zážitkami a spochybňovaním rodičovských kompetencií rodičmi navzájom.

21. V konaní pred súdom prvej inštancie bolo nepochybne preukázané, že styk maloletej s otcom sa po dobu niekoľkých rokov nerealizoval z dôvodu odmietania otca. Za tohto zistenia, keď maloletá si musí najskôr obnoviť vzťahové väzby s otcom a naučiť sa akceptovať otca ako rodiča, nie je možné uvažovať o rozšírení styku, keď sa v podstate nerealizoval ani styk upravený rozsudkom Okresného súdu Nitra č.k. 24P/253/2015-74 zo dňa 23.2.2016 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Nitre č.k. 9CoP/32/2016-147 zo dňa 18.8.2016, podľa ktorého otec je oprávnený stýkať sa s maloletým dieťaťom každý týždeň v utorok a vo štvrtok od 17.00 hod do 19.00 hod a v nepárnom týždni v sobotu a v nedeľu od 8.00 hodiny do 12.00 hodiny.

22. V čase rozhodovania odvolacieho súdu o odvolaniach účastníkov konania, uvedené výchovné opatrenie bolo ukončené, pretože uplynula doba jeho trvania (12 mesiacov). Zo záverečných správ Centra pre rodiny s deťmi Nitra však vyplynulo, že je veľmi náročné pozitívne motivovať maloleté dieťa k opačnému nahliadaniu na osobu otca vzhľadom na to, že jej negatívny postoj z pohľadu matky akceptovaný. Do súčasnosti stretnutie otca s maloletou dcérou neprebehlo z dôvodu, že na maloletú O. treba ísť pomalšie a taktiež telefonické rozhovory medzi otcom a ňou sú veľmi negatívne a plné nadávok, ktoré maloleté dieťa smeruje na otca. Ako ďalšie negatívne vplyvy pri snahe napraviť vzťah otca a dcéry vnímame fakt, že otec matky (starý otec maloletej) sa neustále negatívne vyjadruje o osobe otca v

prítomnosti maloletej, čo výrazným spôsobom neguje akúkoľvek snahu psychologičky alebo matky o zmenu postoja maloletej voči otcovi.

23. Z uvedeného vyplýva, že psychologická intervencia počas jedného roka nebola doposiaľ úspešná a nerealizoval sa ani jeden osobný kontakt medzi maloletou a otcom. Uvedené iba podporuje skutočnosť, že návrh otca na rozšírenie úpravy styku nie je dôvodný. Je však nepochybné, že odmietanie otca zo strany dieťaťa je umocňované zo strany matky a dokonca aj jej starého otca.

Matka maloletej bola v odvolacom konaní poučená podľa § 37 ods. 3 Zákona o rodine, a to o následkoch pôsobenia matky na dieťa, pričom bola upozornená na ďalšie právne prostriedky, ktoré môže súd použiť, aby zabezpečil pre dieťa riadne naplnenie jeho práv, vrátane zmeny zverejnenia podľa odseku 4. Odvolací súd uvádza, že dôvodom na obmedzenie alebo zákaz styku nemôže byť neodôvodnená nechuť dieťaťa, najmä vtedy, ak indície smerujú k zámernému pôsobeniu preferenčného rodiča s cieľom vyvolať takéto správanie dieťaťa. Ak teda súd nezistí také okolnosti v správaní oprávneného rodiča, ktoré by mohli viesť k zásahom do výkonu rodičovských práv a povinností, nemôže byť odmietanie dieťaťa samé osebe dôvodom na obmedzenie alebo zákaz styku. Práve naopak, v takomto prípade musí súd zvážiť širší záujem dieťaťa, ktorým je naplnenie cieľov jeho riadnej výchovy a urobiť všetky kroky smerujúce k tomu, aby sa narušený vzťah medzi rodičom a dieťaťom obnovil. V prípade, ak má súd za preukázané, že príčinou odmietania je správanie preferenčného rodiča, potom by mal aj bez návrhu riešiť postoj tohto rodiča a nariadiť mu odborné poradenstvo podľa § 37 ods. 2 písmeno d).

24. Odvolací súd z vykonaného dokazovania zistil, že na maloleté dieťa bolo naposledy pôsobené zo strany otca, keď malo približne 4 roky a otec si ho chcel vziať mimo času určeného styku, čo vyústilo do trestného konania pokusu únosu a odsúdenia otca dieťaťa. Odvtedy riadny styk s otcom neprebíhal, preto otec nemal akúkoľvek možnosť ovplyvňovať správanie dieťaťa. Odvolací súd nespochybňuje skutočnosť, že maloletá si môže niektoré udalosti pamätať, je však nesporné, že tieto spomienky v nej „živili“ aj jej matka a starý otec. Rovnako zo správ CDR Nitra vyplynulo, že rodičia maloletej majú konfliktný vzťah a matka dlhodobo podporovala odmietavý postoj maloletej k otcovi. Aj keď matka v ostatnom čase zmenila tento názor a uvádza, že sa bude snažiť motivovať maloletú k stretnutiam s otcom, je nepochybné že styk otca s maloletou bude musieť najskôr prebehnúť za prítomnosti psychológa, a to práve s poukazom na dlhodobé odmietanie otca zo strany maloletej. Odvolací súd preto rozhodol o opätovnom uložení výchovného opatrenia v zmysle § 37 ods. 2 písm. d) Zákona o rodine, ktorého sa zúčastnia účastníci konania na ÚPSVaR Nitra - referáte poradensko-psychologických služieb v rozsahu dvadsiatich hodín, avšak konkrétne za účelom prípravy maloletej Adely na realizáciu styku s otcom. Je nevyhnutné, aby styk maloletej s otcom prebiehal za prítomnosti psychológa, ktorý pripraví maloletú na stretnutia s otcom a zároveň ich zrealizuje, pričom výsledkom týchto stretnutí má byť príprava maloletej na samostatné stretávanie sa s otcom v zmysle pôvodnej úpravy styku na základe rozsudku Okresného súdu Nitra č.k. 24P/253/2015-74 zo dňa 23.2.2016 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Nitre č.k. 9CoP/32/2016-147 zo dňa 18.8.2016, podľa ktorého otec je oprávnený stýkať sa s maloletým dieťaťom každý týždeň v utorok a vo štvrtok od 17.00 hod do 19.00 hod a v nepárnom týždni v sobotu a v nedeľu od 8.00 hodiny do 12.00 hodiny. V prípade, ak by ani toto výchovné opatrenie nebolo úspešné, je potrebné, aby si matka uvedomila, že následne môže do úvahy prichádzať aj aplikácia prísnejších výchovných opatrení, a to odňatia dieťaťa zo starostlivosti takéhoto rodiča a jeho zverenie buď ústavnému zariadeniu na čas nevyhnutný pre stabilizáciu stavu dieťaťa, alebo rovno zverenie druhému rodičovi, pokiaľ to vzťahy medzi týmto rodičom a dieťaťom dovoľujú.

25. Výrokom IX. súd prvej inštancie zaviazal matku umožniť otcovi maloletého dieťaťa telefonický kontakt s maloletým dieťaťom, každý týždeň v roku, v pondelok, v čase od 18.00 hod. do 19.00 hod. Tento výrok odvolaním nebol napadnutý, preto je potrebné, aby matka túto povinnosť rešpektovala, pričom práve matka musí zabezpečiť, aby sa dieťa s otcom vhodným spôsobom naučilo komunikovať a začalo ho akceptovať ako svojho druhého rodiča, ktorý chce byť prítomný v jej živote.

26. S poukazom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch o úprave styku (I., II., III.) zmenil podľa § 388 CSWP tak, že súd návrh otca na zmenu úpravy styku s maloletým dieťaťom zamietol.

27. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP a § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

28. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).